

PŘEPIS DIKTÁTU 3

Když Martin nemusí do školy, rád vyspává. Komu by se líbilo vstávat zbytečně brzy? Dnes ale vyskočil z peřin jako první. Kam ten spěch? Do večera musí přece nařezat dříví a postavit z něj hranici. Potom z větví a hadrů vyrobí čarodějnici, kterou umístí do připraveného ohniště.

Dnešním soumrakem končí temná část roku, ve které údajně světu vládnu temné síly. Do rozbřesku prvního květnového dne pak mají poslední šanci si pořádně zařádit. Podle legendy největší naschvály tropí právě čarodějnice. Na ochranu před nimi se zapalují veliké ohně. Martin ví, že legendy jsou pouze vymyšlené příběhy a strašidel se nebojí. Oslavy pálení čarodějnic jsou zvyk, kterým dnes spíše vítáme jaro. Přesto tato noc Martinovi každý rok připadá neobyčejně kouzelná.

ZDŮVODNĚNÍ NĚKTERÝCH GRAMATICKÝCH JEVŮ

Když Martin nemusí do školy (*v. ženy*), rád vyspává (*předpona vy*). Komu by (*od v. s. být*) se líbilo (*není ve v. s.*) vstávat zbytečně (*od v. s. být*) brzy (*v. s. po z*)? (*otázka*) Dnes ale vyskočil (*předpona vy*) z (*předložka s 2. pádem vždy z*) peřin jako první. Kam ten spěch? (*po p se vždy píše ě, nikdy je, je to otázka*) Do večera musí (*sloveso v přítomném čase*) přece nařezat dříví (*v. stavení*) a postavit (*není v. s.*) z něj hranici. Potom z větví (*součást kořene, v. písni*) a hadrů vyrobí (*předpona vy, sloveso v přítomném čase*) čarodějnici, kterou umístí (*není v. s.*) do připraveného ohniště.

Dnešním soumrakem končí temná část roku, ve které údajně (*začátek slova*) světu (*součást kořene*) vládnu temné síly (*v. ženy*). Do rozbřesku (*předpona roz + břesku*) prvního květnového (*součást kořene*) dne pak mají poslední šanci si pořádně zařádit. Podle legendy největší (*součást kořene*) naschvály (*v. hrady*) tropí (*sloveso v přítomném čase*) právě čarodějnice. Na ochranu před nimi se zapalují veliké (*není v. s.*) ohně. Martin ví, že legendy jsou pouze vymyšlené (*předpona vy, od v. s. myslet*) příběhy a strašidel se nebojí. Oslavy (*v. ženy*) pálení čarodějnic jsou zvyk (*od v. s. zvykat*), kterým dnes spíše vítáme (*není v. s.*) jaro. Přesto tato noc Martinovi (*v. pánovi - koncovka ovi*) každý rok připadá neobyčejně (*od v. s. obyčej*) kouzelná.

v. s. = vyjmenované slovo

Není zde zdůvodňováno psaní y/i po tvrdých a měkkých souhláskách.

Čárky v souvětích jsem diktovala, děti je zatím neprobíraly.